

μήτε κι' ένα λόγο ξένο
κλάφεται φον τὸν καυμένο.
Θά τὸν παύ' ὡς πρῶτον βλάκα,
ποῦ δὲν ξεῖρε τὴν ἀμάκκα.

Τότε ζύνισμα τῆς μοῦρης
τούτου τοῦ σοροῦ κι' ἔκλειου,
καὶ τὰ μοσφιῆς καὶ σεκούρις
τοῦ Σμετίλου τοῦ Λατίνου,
ἂν δὲν πᾶχη σουρωμένη,
τρὶς ἀλοί των κι' οἰμίνα.

Σκόνη θά γενοῦν καὶ σάκχη
νάβηγ τῆς καρφέας μου τάκχη.

Τότε γνώσις, τότε φῶς,
καὶ ποτὲ κανεῖς σοφῆς
σοβαροῦ Φροντιστηρίου
ὅπως τώρα δὲν θά μπεινῆ
'στῶν γραμμάτων τὰ τιμένη
ὡς εἰς τόπον ἔμπορίου.

Ὅπως ὅπως θά πληρώσω
κενάς ἔδρας καὶ γαστέρας
γὰ χατῆρι σου, νεότης,
καὶ πρὸς σέ θ' ἀριερώσω
τῆς ζωῆς μου τὰς ἡμέρας
ὡς ὁ ὄρακος Μιστριώτης.

Μὰ τὰ δόντια μου βὰ τριζῶ
ἀριστεῖς θὰ σὰς κηρῶς,
καὶ τὴν πρόδον θὰ βρέπω
μὲ νεάζουσαν καρδίαν,
καὶ θερμῶς θὰ σὰς προτρέπω
πρὸς συχὴν φυγοσπουδίαν.

Ὅλων θά κυρτώσ' ἡ ράχη
μὲ τὸ βάρος τῶν γραμμάτων,
κι' ἔμπροστά μέας τυφλά νάχη
κάθε Σενοφῶν καὶ Πλάτων.

Βουλευτὴν ψηφιστέ με
καὶ 'στὰ μοῦτρα φτύσετέ με,
ἂν τοὺς λογαλέτους πάντας
δὲν τιμῶσω μ' ἀνδριάντας,
κι' ἀφιλότιμος ἂν μείνω
κι' ἕνα ζαφνικὸ πρῶτ'
ἀνδρίας κι' ἔγω δὲν γίνω
δεξιὰ τοῦ Κοραῖ.

(Τοιαῦτα προσεφώνησεν ὁ Φασουλῆς σοφὰ
καὶ δόξτηφα κρυφά,
προτὸυ κανεῖς τὸν συγχαρῆ ἀπ' τὸνα κι' ἄλλο φίλο,
γιατὶ πολὺ φοβήθηκε νὰ μὴ δουλέψῃ ξύλο.)

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος, ὁ καθέννας νέτος σάντος.

Φ.—Εἶδες τάκιφαλο κορμί, βρὶ Περικλῆ κεράλα,
αὐτὸ ποῦ βρῆκαν γχιε προχθὲς εἰς τὴν Λειψκουτάλα ;

Π.—Τὼδα μὲ φρίκην, Φασουλῆ, κι' εὐθὺς ἔπισθοχώρησα...

Φ.— Τὸν εἶδες ; τὸν ἰγνώρισες ; . . .

Π.— Ἀμῖσως τὸν ἰγνώρισαν.

Βεβχίως εἶναι σκελετὸς ἀνθρώπινος ὁ τάλας,
παρληρηθεὶς ἀκίφαλος ἐκ τῆς Λειψκουτάλας,
ἀδίκως δὲ σκοτίζεται μὲ τόσας ἀνακρίσεις
ἡ κεφαλὴ τῆς Θιμίως, ἀνοικτοματάς πρῶτης,
κι' ἂν τὸν κυτᾶζη, Φασουλῆ, καὶ σὺ θὰ συμκωνήσης
πὺς εἶτε Γρήνης λίγεται, Κωστής καὶ Παναγιώτης,
εἰς σύγγρονόν μας ἀνθρώπων ἡ σκελετὸς ἀνῆκει
καὶ θὰ σὲ πιάσῃ φρίκη.

Φ.—Κι' ἐγὼ, καυμένη Περικλῆ, δὲν εἶμαι 'στὰ σωσά μου
γιατὶ προχθὲς δὲν ξέρω πὺς μοῦ 'φάνηκε ἔμπροστά μου
πὺς εἶδ' ἀκίφαλο κορμί, κι' ἔπῃγα πρὸς τὰ πίσω,
ἀλλ' ὕστερα προχώρησα ποὺς εἶναι νὰ γνωρίσω.

Τρέμων τὸν ἔψηλαφῆσα... ἐμύριξε σπουδῆ
κι' εἶχε σὶ μὰ κοιμώτροπα Ἰλῆας ξερὸ κλαδί,
ἀκόμη μὲς 'στὸ στήθος του ἐκόχλαξε φωτιά,
ἔρουσκωναν κι' ἡ τσέπαις του γεμάταις μὲ χαρτιά,
πρὸ πάντων ἀπὸ σχήδια σοφὰ συνδυασμῶν
κι' ἀρχαῖα περισεύματα Προϋπολογισμῶν,
μεταρρυθμίσεις ὀχυματάς κι' ἀναδιοργανώσεις,
καὶ σὰν κορμὸς ἐστίκετο πρημένος ἀπὸ γνώσις.

Τὸν ψηλαφῶ καὶ δεύτερον, κι' ἰληγγιῶ καὶ φρίττω
ἔμπροσ' 'στὸ φάσμα τῆς σπουδῆς καὶ τόσων μακροφίτων...
σὰν Μακεδῶν Ἀλέξανδρος ἔφαινετο πὺς ἦτο,
σὰν Καίσαρ, σὰν Πομπήιος, σὰν ὅ,τι θίλις 'πὲς του.

Μεγάλος κόσμος καὶ μικρὸς ἐδοξάβειν κοντὰ του,
ἀλλὰ καθὼς κατῆντης κανεῖς δὲν τὸν ἰγνώρισε,
μηδὲ γὰρ τὸ περίσευμα καὶ τάλλα θυματὰ τοῦ
παιθανῶς κι' ὕμνος Δελφικὸς κανεῖς ἀνεπιδοβόρευς,
κι' ἐγὼ σακρῶζων Ἰλεγα πρὸς ἕνα κι' ἄλλον φίλον :
εἰτὸν ἀκτυλὸν σου θεῖς ἐδῶ 'τοῦτος τύπος τόσων ἤλων
κι' ἂν οὗτος εἶναι λέγε μου ὁ γίγας τὸν συγγρόνων,
ὁ καταλίων τὸν κῶν ὡς ποῦ νὰ 'πῆς κρομμῶδι
καὶ τούτων ἀνοικοδομῶν εἰς τρεῖς ἡμέρας μόνον

χωρὶς κανένα ἔξοδο μηδὲ γιὰ κεραμίδι.»
Κι' ἐνῶ κορμὸς ἀκίφαλος ἐκύνταξα πὺς ἦτο
ἐκ τῆς πολλῆς τρομάρας μου, βρὶ Περικλῆ, μ' ἐβῆνῃ
πὺς δεξιὰ κι' ἀριστερὰ βιαίως ἐκινεῖτο

σὰν νάθειε συνδυασμοὺς Βουλευτικῶς νὰ κἀνη,
κι' ἐγὼ τὸν πρῶτον Καίσαρα προσβλέπων τῶν Καισάρων,
ποῦ τώρα ρίπτεται τροφὴ 'στὰ στόματα τῶν γλάρων,
μονάχος ὑπετραύλιας νὰ μὴ μ' ἀκούσουν κι' ἄλλοι :

« Ἐτὶ κριμα ποῦμενε κι' αὐτὸς κορμὶ χωρὶς κεφάλι.»
Κι' ἐνόμισα γιὰ μὴ στήγῃ πὺς κῆτι τι μὲ πνίγει
κι' ἀκίφαλα φαντάσματα μ' ἐκύλιωσαν φρικτὰ,
καὶ τὸ ξερὸ τσερβίλο μου χερροῦσα πὺς θὰ φύγη
καὶ μὲ τὰ δῶτὰ χίρια μου τὸ κρόστημα σφικτὰ,
ἀλλοῶς κι' ἐμὲν ἀκίφαλον θὰ μ' ἐβλεπες κοντὰ σου
καὶ τότε πᾶ γιὰ σίγουρα δὲν θέσουν 'στὰ σωσά σου,
καὶ δημοσίως θᾶλλεγες καὶ μόνος σου καὶ μ' ἄλλους
πὺς διατρέγομεν καιροὺς κι' ἡμέρας ἀκίφαλους,
καὶ μήτε θᾶβρισκας ποτὲ 'στὴν γῆν τῆς Ρωμησοῦνης
σὰν τὸ 'δικὸ μου κἀικέλο καταραπακίαις νὰ δίνης.

Π.—Μὰ θέμνε τοὺλάχιστον ἡ ράχη σου, σαλιάρη,
καὶ γυρίσε τὴν γιὰ νὰ φεῖ τὸ τακτικὸ σπιλιάρη.

Ὁ Χρηστος Ζαβακόπουλος, ποῦ τὸν κοσμεῖ νεότης
μακρὰς μελίτης καὶ σπουδῆς καὶ μόνων συγχῶν,
ἀνηγερθεὶς κατ' αὐτὰς Ἀσκληπιάδης πρῶτης
λίαν καλῶς ὡς ἀμοιβὴν τῶν κόπων του τυχῶν.